

Bruxelles, 8 februarie 2018
Rev 1

AVIZ CĂTRE PĂRȚILE INTERESATE

RETRAGEREA REGATULUI UNIT ȘI NORMELE UE ÎN DOMENIUL ADMINISTRĂRII ACTIVELOR

La 29 martie 2017, Regatul Unit a notificat intenția sa de a se retrage din Uniune în temeiul articolului 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană. Prin urmare, cu excepția cazului în care se stabilește o altă dată printr-un acord de retragere ratificat¹, întreaga legislație primară și secundară a Uniunii va înceta să se aplice Regatului Unit începând cu data de 30 martie 2019, ora 00:00 (CET) (denumită în continuare „data retragerii”)². Regatul Unit va deveni în acel moment o „țară terță”³.

Pregătirea pentru retragere este o chestiune de interes nu numai pentru UE și pentru autoritățile naționale, ci și pentru entitățile din sectorul privat.

Având în vedere gradul considerabil de incertitudine, în special în ceea ce privește conținutul unui eventual acord de retragere, părților interesate, inclusiv administratorilor fondurilor de investiții și investitorilor, li se amintesc consecințele juridice care vor trebui luate în considerare atunci când Regatul Unit va deveni o țară terță.

Sub rezerva dispozițiilor tranzitorii pe care le-ar putea conține un eventual acord de retragere, începând de la data retragerii, normele UE în domeniul administrării activelor, în special Directiva 2009/65/CE privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare⁴ și Directiva 2011/61/UE privind administrarea fondurilor de investiții alternative⁵ nu se mai aplică Regatului Unit.

Acest lucru are, în special, următoarele consecințe⁶:

---

¹ Sunt în curs de desfășurare negocieri cu Regatul Unit în vederea ajungerii la un acord de retragere.

² În plus, în conformitate cu articolul 50 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, Consiliul European, de acord cu Regatul Unit, poate decide în unanimitate că tratatele încetează să se aplice de la o dată ulterioară.

³ O țară terță este o țară care nu este membră a UE.

⁴ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), JO L 302, 17.11.2009, p. 32.

⁵ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administrarea fondurilor de investiții alternative, JO L 174, 1.7.2011, p. 1.

⁶ A se vedea, de asemenea, „Avizul către părțile interesate – Retragerea Regatului Unit și normele UE în domeniul piețelor instrumentelor financiare” (https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness_en).

1. CONSECINȚE PENTRU ADMINISTRAREA ACTIVELOR ÎN REGATUL UNIT

- Organismele de plasament colectiv în valori mobiliare din Regatul Unit și administratorii FIA din Regatul Unit nu vor mai beneficia de autorizație⁷ (aceștia vor pierde așa-numitul „pașaport UE”) și vor fi tratați ca administratori FIA din țări terțe. Aceasta înseamnă că respectivele entități din Regatul Unit nu vor mai fi în măsură să administreze și să comercializeze fonduri în UE pe baza autorizațiilor de care dispun în prezent:
  - Pentru OPCVM-uri, EuVECA, EuSEF și ELTIF, atât fondurile de investiții, cât și administratorii acestora trebuie să fie stabiliți și înregistrați sau autorizați în UE pentru a administra și comercializa fonduri către investitori cu amănuntul⁸ și investitori profesionali de pe întreg teritoriul Uniunii.
  - Administratorii FIA trebuie să fie stabiliți și autorizați în UE pentru a li se permite să administreze și să comercializeze fondurile de investiții alternative către investitori profesionali din întreaga UE.
- În consecință, toate organismele de plasament colectiv înregistrate sau autorizate în Regatul Unit vor deveni fonduri de investiții alternative din afara UE (FIA din afara UE). Aceasta se aplică:
  - organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM-uri)
  - fondurilor alternative de investiții (FIA)
  - fondurilor europene cu capital de risc (EuVECA)⁹;
  - fondurile europene de antreprenariat social (EuSEF)¹⁰;
  - fondurile europene de investiții pe termen lung (ELTIF)¹¹, precum și
  - fondurile de piață monetară (FPM)¹².
- Statele membre pot permite administratorilor FIA care nu sunt stabiliți și autorizați pe piața UE să comercializeze FIA (FIA din UE și FIA din afara UE) numai pe teritoriul lor în temeiul așa numitelor regimuri naționale privind plasamentele private¹³ (denumite în continuare „RNPP”). Directiva 2011/61/EU furnizează statelor membre o marjă de discreție în ceea ce privește activarea sau nu a RNPP și permite aplicarea de norme mai stricte pe lângă cerințele minime din directivă. Unele state membre nu

⁷ Articolul 6 din Directiva 2009/65/CE și articolul 6 din Directiva 2011/61/UE.

⁸ EuVECA și EuSEF pot fi comercializate numai către investitori cu amănuntul sub rezerva limitărilor prevăzute la articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 345/2013 și la articolul 6 din Regulamentul (UE) nr. 346/2013. ELTIF poate fi comercializat numai către investitori cu amănuntul sub rezerva limitărilor prevăzute la articolul 28 din Regulamentul (UE) 2015/760.

⁹ Regulamentul (UE) 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1).

¹⁰ Regulamentul (UE) 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenariat social (EuSEF) (JO L 115, 25.4.2013, p. 18).

¹¹ Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, p. 98).

¹² Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară (JO L 169, 30.6.2017, p. 8).

¹³ Entitățile din țări terțe nu beneficiază de pașapoarte UE în cadrul pieței unice în temeiul RNPP, deoarece fiecare RNPP nu este valabil decât pentru statul membru în cauză. Directiva 2011/61/UE include un set minim de condiții în temeiul RNPP pentru (i) entități din țări terțe (de exemplu, administratorii din afara UE trebuie să respecte unele cerințe ale Directivei 2011/61/UE cum ar fi publicarea unui raport anual, cerințele de comunicare de informații către investitori și de raportare) și pentru (ii) țara terță (de exemplu, trebuie să fie în vigoare acorduri de cooperare corespunzătoare între autoritatea competentă din UE și autoritățile relevante din țările terțe).

permit aplicarea RNPP, în timp ce alte state membre permit numai comercializarea către investitori profesionali.

- Societățile de administrare ale OPCVM sau administratorii FIA autorizați de autoritățile competente ale UE-27 în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2009/65/CE sau cu articolul 6 din Directiva 2011/61/UE care sunt filiale ale entităților stabilite în Regatul Unit (întreprinderi independente din punct de vedere juridic stabilite în UE-27 controlate de sau afiliate unor entități stabilite în Regatul Unit) pot continua să opereze în temeiul autorizației lor ca societăți de administrare a OPCVM-urilor sau ca administratori FIA în UE-27.
- Sucursalele administratorilor din Regatul Unit (prezențe permanente care nu sunt independente din punct de vedere juridic de administratorul FIA) din UE vor fi tratate ca sucursale ale unor administratori FIA din afara UE începând cu data retragerii. Aceste sucursale vor face obiectul cerințelor regimurilor naționale de plasamente private, acolo unde acestea sunt disponibile.

2. CONSECINȚE PENTRU ADMINISTRAREA ACTIVELOR ÎN UE

- Începând cu data retragerii, OPCVM-urile și FIA autorizate sau înregistrate în Regatul Unit în conformitate cu Directiva 2009/65/CE sau cu Directiva 2011/61/UE vor deveni FIA dinafara UE (a se vedea mai sus). Societățile de administrare ale OPCVM-urilor din UE-27 care administrează aceste (foste) OPCVM-uri autorizate în Regatul Unit vor trebui să obțină o autorizație conform articolului 6 din Directiva 2011/61/UE pentru a administra FIA din afara UE.
- Administrarea, de către administratori FIA stabiliți și autorizați sau înregistrați în UE, a unor FIA din afara UE care nu sunt comercializate în UE trebuie să respecte cerințele Directivei 2011/61/UE (cu excepția normelor privind depozitarul și raportul anual) și în ceea ce privește existența unor acorduri de cooperare referitoare la schimbul de informații între autoritățile competente din UE și autoritățile relevante din țările terțe (articolul 34 din Directiva 2011/61/UE).
- În conformitate cu articolul 36 din Directiva 2011/61/UE, comercializarea FIA din afara UE de către un administrator FIA stabilit și autorizat în sau înregistrat în UE face obiectul RNPP, care este o opțiune aflată la latitudinea statelor membre. Statele membre pot impune norme mai stricte acestei categorii de administratori FIA.
- În conformitate cu normele privind comunicarea de informații către investitori din Directiva 2009/65/CE și din Directiva 2011/61/UE, societățile de administrare a OPCVM-urilor și administratorii FIA trebuie să ia o serie de măsuri pentru a informa investitorii cu privire la consecințele retragerii Regatului Unit din UE, în special:
  - în conformitate cu articolul 22 din Directiva 2011/61/UE, administratorii FIA trebuie să includă în raportul anual orice modificare semnificativă a informațiilor care trebuie comunicate investitorilor, care include, dar nu se limitează la acestea, implicațiile juridice ale relației contractuale;
  - în conformitate cu articolul 78 din Directiva 2009/65/CE, societățile de administrare a OPCVM-urilor trebuie să pregătească un document cu informații

cheie destinate investitorilor ale căror elemente esențiale trebuie să fie actualizate permanent. Acesta include informații cu privire la statele membre în care societatea de administrare este autorizată, dacă OPCVM-ul este administrat sau comercializat transfrontalier.

Prin urmare, societățile de administrare a OPCVM-urilor și administratorii FIA trebuie să evalueze dacă modificarea statutului juridic al fondului de investiții corespunde în continuare strategiei de investiții a fondului comunicată anterior investitorilor.

- În ceea ce privește activele în care investesc fondurile UE, Directiva 2009/65/CE și Directiva 2011/61/UE nu interzic investițiile în active eligibile situate în afara UE. Cu toate acestea, există restricții cu privire la structurile de fonduri de fonduri; în special, OPCVM-urile autorizate în UE-27 trebuie să evalueze eligibilitatea OPCVM-urilor (fostelor OPCVM-uri) autorizate în Regatul Unit¹⁴.
- Investitorii din UE ar trebui să verifice dacă criteriile lor de investiții permit modificarea statutului juridic al fondurilor în care au investit (de exemplu, FIA din afara UE în loc de OPCVM-uri).
- Delegarea anumitor funcții operaționale către prestatori stabiliți în Regatul Unit poate fi efectuată cu condiția să fie respectate cerințele relevante prevăzute în Directiva 2009/65/CE și în Directiva 2011/61/UE¹⁵. În special, în cazul în care delegarea vizează administrarea portofoliului sau gestionarea riscurilor (sau administrarea investițiilor în cazul OPCVM-urilor) și este conferită unei întreprinderi stabilite într-o țară terță, trebuie să fie în vigoare un acord de cooperare între autoritatea competentă din statul membru de origine al societății de administrare a OPCVM-urilor sau al administratorului FIA și autoritatea de supraveghere a întreprinderii care efectuează funcțiile delegate din țara terță. În plus, Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) a emis un aviz care conține clarificări specifice cu privire la aceste aspecte, în special cu privire la riscurile legate de entitățile de tip „cutie poștală” care pot apărea în urma utilizării acordurilor de externalizare sau din utilizarea sucursalelor din afara UE pentru executarea de funcții/servicii în ceea ce privește clienții din UE. Utilizarea de sucursale din afara UE trebuie să se întemeieze pe motive obiective legate de serviciile furnizate în afara UE și nu poate avea ca rezultat o situație în care astfel de sucursale din afara UE să îndeplinească funcții sau să furnizeze servicii semnificative în UE¹⁶.
- În conformitate cu articolul 21 din Directiva 2011/61/UE și cu articolul 23 din Directiva 2009/65/CE, depozitarii FIA din UE și ai OPCVM-urilor autorizate în UE trebuie să se afle în statul membru de origine al fondului. Articolul 22a din Directiva 2009/65/CE și articolul 21 alineatul (11) din Directiva 2011/61/UE prevăd

---

¹⁴ Evaluarea eligibilității în conformitate cu articolele 52 și 55 din Directiva 2009/65/CE.

¹⁵ Articolul 20 din Directiva 2011/61/UE menționat la articolele 75-82 din Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei și la articolul 13 din Directiva OPCVM. În cadrul propunerii de regulament privind revizuirea autorităților europene de supraveghere (denumite în continuare „AES”), adoptată la 20 septembrie 2017, Comisia a propus consolidarea coordonării de către AES a delegării și externalizării unor activități, precum și a transferurilor de risc [COM(2017)536 final].

¹⁶ Avizul ESMA referitor la sprijinirea convergenței în materie de supraveghere în domeniul administrării investițiilor în contextul retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană (13 iulie 2017) (<https://www.esma.europa.eu/document/opinion-support-supervisory-convergence-in-area-investment-management-in-context-united>).

cerințele referitoare la delegarea funcției de depozitar unei părți terțe. În cazul în care funcțiile de depozitare au fost delegate unei entități cu sediul în Regatul Unit, se aplică următoarele dispoziții, inter alia:

- depozitarii OPCVM-urilor trebuie să demonstreze că există motive obiective pentru delegare și pentru a se asigura că, în caz de insolvență a părții terțe în cauză, activele păstrate în custodie nu sunt disponibile pentru a fi distribuite între sau realizate în beneficiul creditorilor acesteia¹⁷;
- FIA din afara UE administrat de un administrator al FIA stabilit și autorizat în UE pot numi un depozitar în țara terță a FIA din afara UE, sub rezerva unor cerințe specifice¹⁸.

Prezentul aviz nu aduce atingere regimului „pașaport al unei țări terțe” prevăzut de Directiva 2011/61/UE¹⁹.

Site-ul internet al Comisiei privind fondurile de investiții (https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/growth-and-investment/investment-funds_ro) furnizează informații generale privind gestionarea activelor. Aceste pagini vor fi actualizate cu noi informații dacă va fi necesar.

Comisia Europeană
Direcția Generală Stabilitate Financiară, Servicii Financiare și Uniunea Piețelor de Capital

---

¹⁷ Articolul 17 din Regulamentul (UE) 2016/438.

¹⁸ Articolul 21 alineatul (6) din Directiva 2011/61/UE.

¹⁹ Articolele 37 și 40 din Directiva 2011/61/UE pentru comercializarea unor FIA din afara UE de către administratori FIA din afara UE, articolele 37 și 39 din Directiva 2011/61/UE pentru administrarea unor FIA din UE sau comercializarea unor FIA din UE de către administratori FIA din afara UE.